

uitnemendste, meest belovende studenten, die, vóór zij nog hunne studiën hadden voltooid, werden afgeroepen.

Maar ook hij ging niet heen, zonder bereid te zijn. Het is zoo treffend te zien, hoe Gods genade bewerkt, dat een jonge man, vol werkkraft en werklust, met groote gaven versierd, wien het leven eene schoone toekomst belooft, met volle bewustheid dat alles kan overgeven, wanneer zijn God hem tot zich roept, en, ziende hoe zijn lichaam wordt gesloopt, met stille hope zich gereed houdt om in te gaan in het vaderhuis met zijne vele woningen, waar zijn Heiland uit genade ook hem eene plaats heeft bereid. Hoe dat geschiedt daar binnen in het diepst van de ziel, is voor onze wetenschap verborgen, maar wij zien van dat werk de vrucht, het openbaart zich in het bewustzijn, het uit zich door het woord en — wij aanbidden.

M. H. studenten! hoopt niet alleen, dat uw einde eens vrede moge zijn, gelijk het zijne, maar weest dan ook, als hij, steeds wakende en houdt uwe lampen brandende. Verblijdt u in uwe jeugd, en laat uw hart zich vermaken in de dagen uwer jongelingschap; maar weet, dat God, om al deze dingen, u zal doen komen voor het gericht. Gebruikt dan de talenten, U toebetrouwd, doet er winst mede; werkt niet alleen voor dit leven, niet alleen voor u zelve, niet alleen voor Uwe medemenschen, maar werkt vóór en boven alles in den dienst des Heeren, om hem welbehagelijk te zijn.

Er gaat tegenwoordig door het leven een geest van inzinking, van onzekerheid en twijfel aangaande hoogere ideëele dingen, van jagen naar praktische resultaten in dit tijdelijke leven. Laat U door dien geest niet medevoeren. Stelt hooger uw ideaal!